

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 55. Et ait illis sumite. v. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nem ne frangito: hoc est amicitiam ne dissoluito. Verum quia summa illa amicitia, quæ erat inter Corpus & animam Christi, dissolueri da per mortem erat, ideo panem frangere voluit. Et ut ostenderet sub vna consecrata hostiæ particula æque sumitotum Christi Corpus, atque sub hostiâ integrâ, & tantum esse sub fragmento quantum toto regitur: veteres icturi fœdus hostiâ tractabant & in duas partes dividebant, atque inter eas transibant, ut is qui fœdus violaret, non secus ac hostiâ illa mediis scinderetur.

Hæc cogita mi Christiane cum ad hoc sacramentum accedis: nonne accedis ut inime cum eo vniaris? nonne velut amicus ad amicum Deum ire profiteris? videris ergo, qui occultam in pectore geris simultatem, peccatum inquam quo velut gladio Deum perimere tentas. Sane Iudas (si vt aliqui volunt sumpsit Eucharistiam) indigne sumpsit, ideoque non mirum si suspendio cepit medius, & in sempiternum diuitus est à Domino?

§. 54. Et dedit eis. v. 22.

Non solum in signum veri amoris vti hodie communicaturis datur, (quem enim amamus illum participantem facile facimus & libenter omnium quæ habemus: siquidem verus amor nunquam quiescit, laborat semper, & conatur omni modo benefacere illi quem amat, vt fiant ambo quasi vnum cor & vna anima) sed etiam in signum extraditionis cum potestatis communicatione ad tractandum & pro alijs efficiendum hoc Sacramentum, uti hodie fit in ordinandis à tempore Apostolorum accepto more.

Gratias igitur tibi agimus Christe Deus noster quoniam dignatus es nos participes facere Corpori & sanguinis tui in remissionem peccatorum: imo amplius quod Sacerdotes tua vice functos instruisti proinde rogatus, vt quod quondam ex pura Virginis Matris carne assumi sisti Corpus, nos in suscipere & tractare velimus; vt mystici ipsius Corporis membris insiti, spiritus & gratiæ impleamur & regamur donis.

§. 55. Et ait illis sumite. v. 22.

Sæpius antea comederat bonus Iesus cum discipulis, sed nunquam tali modo, quo nunc; ait; *Sumite, aut, desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum*: nam ante hæc edebat cum ipsis agrum assatum & panem azymum figurantem: in hac autem cæna non figuram amplius sed veritatem & semetipsum dare in cibum discipulis intendebat: nempe Agnum illum, qui tolleretur peccata mundi, hunc offerri & sumi mandabat: carnem nostram & sanguinem hæcenus assumpserat, vt facilius nobiscum conuersari & nos

E

attrahere

attrahere ad se posset, nunc autem ut toti in ipsum mutaremur, voluit sese immergere intra nos uti cibus, vel potio medicinalis. Triginta & amplius annis salutis nostrae cupidus circumierat quærendo ouem quam perdiderrat, ut eam de diabolica potestate liberaret, ut primum autem diem aduenisse salutis nostrae aduertit in qua sum & desiderium suum explet posset, conlecravit panem in Corpus & vinum in sanguinem suum, deditque discipulis animando eos verbo: *sumite.*

O Benedicte Iesu quanto cum desiderio amore & gaudio desiderasti hunc diem salutis nostrae, in qua posses nobis dare tuam carnem & sanguinem, tum ad offerendum, tum ad manducandum: tanto certe magis desiderare debebant & lætari omnes quotquot oblaturi & manducaturi erant considerantes donum & cibum illum cœlestem cum omni sua virtute & potentia: Tu autem tristari potius quæras agnus ille. mactandus, & mortificandus & assandus igne variorum tormentorum, & indicibilium pœnarum, ideo sole clarius perspicio, hoc desiderium tuum magis ex amore mei profuxi te, atque adeo meam utilitatem & bonum tibi magis cordis esse, quam sit tuus dolor, & maius tibi gaudium esse ex mea salute & vita, quam ex morte tua & doloribus infinitis. sint igitur dolores tui mihi refrigerium & mors tua vita mea semper. Mira, mirares: panem vident, tangunt & odorantur & gustant & frangendo audiunt sonum panis, & tu Domine omnipotens & verax ais: *Hoc est corpus meum.* Quæto Domine (ut sic loquar in persona incredulorum) vis nos facere cæcos & fatuos, ut iudicemus quod alter videmus & sentimus?

S. 56. *Hoc est Corpus meum.* v. 23.

Respondet Christus, Nolo cæcos facere, sed videntes plus quam alii homines vident, panem videt gentilis, panem videt Iudæus, & tu Christiane vides panem. In hoc par es estis, ita sane etiam iudicato. Sed postquam ego veritas & vita dixi super pane illo. *Hoc est Corpus meum*, quod tunc non sit tibi vere & realiter & substantialiter Corpus meum nolite negare, aut enim creditis mihi dicenti: ecce, tunc est tibi Corpus meum, & estis Christiani, quoad hoc punctum; aut non creditis mihi dicenti: & ecce tunc Christiani non estis. Quia non est Christianus qui credit quod ipse vult, sed quod ego propono, siue illi aliquid verum esse videatur siue non.

Domine Iesu Christe audio verba tua super pane, & credo tibi simul & oculis meis utor. oculis &c. sensibus panis species adesse iudico, & propter verba tua substantiam panis, quæ oculis immeditate nunquam cernitur